

Η ιστορία της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Η σημερινή Ευρωπαϊκή Ένωση είναι άμεσο αποτέλεσμα της αποφασιστικότητας των ευρωπαϊών πολιτικών να προλάβουν μελλοντικές βίαιες συγκρούσεις στην Ευρώπη μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Αρχικός σκοπός ήταν να συνδέσει τις χώρες μεταξύ τους με τη δημιουργία στενής βιομηχανικής και οικονομικής συνεργασίας. Έκτοτε, οι αρμοδιότητες της ΕΕ έχουν αυξηθεί ανταποκρινόμενες στις νέες προκλήσεις και πολλές επιπλέον χώρες εντάχθηκαν σε αυτή.

- 1950: Ο γάλλος υπουργός εξωτερικών Robert Schuman πρότεινε τη συνένωση των βιομηχανιών άνθρακα και χάλυβα της Δυτικής Ευρώπης. Το γεγονός αυτό οδήγησε στη Συνθήκη του Παρισιού, η οποία δημιούργησε την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Άνθρακα και Χάλυβα (ΕΚΑΧ) το 1951, με έξι μέλη: το Βέλγιο, τη Γαλλία, τη Δυτική Γερμανία, την Ιταλία, τις Κάτω Χώρες και το Λουξεμβούργο.
- 1957: Οι ίδιες έξι χώρες υπέγραψαν τη Συνθήκη της Ρώμης, δημιουργώντας την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΟΚ) και την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας (Ευρατόμ). Άρχισαν να αίρουν τα εμπόδια στις συναλλαγές μεταξύ των έξι χωρών και να προχωρούν προς τη δημιουργία μιας «κοινής αγοράς».
- 1967: Τα θεσμικά όργανα της ΕΟΚ, της ΕΚΑΧ και της Ευρατόμ συγχωνεύτηκαν προκειμένου να δημιουργήσουν ένα ενιαίο σύνολο θεσμικών οργάνων: την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (τα μέλη του οποίου αρχικά εκλέγονταν από τα εθνικά κοινοβούλια).
- 1973: Η Δανία, η Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο εντάχθηκαν στη Ευρωπαϊκή Κοινότητα (ΕΚ).
- 1979: Διεξήχθησαν οι πρώτες άμεσες εκλογές για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, κατά τις οποίες οι ψηφοφόροι σε κάθε κράτος μέλος της ΕΚ εξέλεξαν τα μέλη.
- 1981: Η Ελλάδα εντάχθηκε στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα.
- 1986: Η Πορτογαλία και η Ισπανία εντάχθηκαν στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Οι κυβερνήσεις της ΕΚ υπέγραψαν την Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη, προχωρώντας στη δημιουργία της ενιαίας αγοράς στην οποία τα πρόσωπα, τα εμπορεύματα, τα κεφάλαια και οι υπηρεσίες μπορούν να κυκλοφορούν ελεύθερα σε ολόκληρη την ΕΚ.
- 1992: Με την υπογραφή της Συνθήκης του Μάαστριχτ, δημιουργήθηκε η Ευρωπαϊκή Ένωση και εισήχθησαν νέες μορφές συνεργασίας μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών μελών – παραδείγματος χάρι, σε θέματα που αφορούν την άμυνα, τη δικαιοσύνη και τις εσωτερικές υποθέσεις. Οι ηγέτες της ΕΕ συμφώνησαν στη δημιουργία της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, με ενιαίο νόμισμα το οποίο θα διαχειρίζεται η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, σε μια δεκαετία.

Η Ενιαία Αγορά ολοκληρώνεται επισήμως, απομένουν, όμως, πολλά να γίνουν προκειμένου να πραγματοποιηθεί η προοπτική ελεύθερης κυκλοφορίας προσώπων, εμπορευμάτων, κεφαλαίων και υπηρεσιών.

- 1995: Η Αυστρία, η Φινλανδία, και η Σουηδία εντάχθηκαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ).
- 1999: Το ενιαίο νόμισμα της Ευρώπης – το ευρώ – εγκαινιάστηκε επίσημα και 11 κράτη μέλη της ΕΕ το υιοθέτησαν ως επίσημο νόμισμά τους, διαμορφώνοντας αυτό που είναι γνωστό ως ζώνη του ευρώ.
- 2001: Η Ελλάδα εντάχθηκε στη ζώνη του ευρώ.
Υπογράφηκε η Συνθήκη της Νίκαιας, η οποία προχώρησε σε μεταρρυθμίσεις στα θεσμικά όργανα της ΕΕ προκειμένου να προετοιμάσει τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενόψει της ένταξης των νέων κρατών μελών το 2004.
- 2002: Το ευρώ γίνεται πραγματικότητα την 1^η Ιανουαρίου, όταν χαρτονομίσματα και κέρματα ευρώ αντικαθιστούν τα εθνικά νομίσματα σε 12 από τις 15 χώρες που είναι μέλη της ΕΕ: Αυστρία, Βέλγιο, Γαλλία, Γερμανία, Ελλάδα, Ιρλανδία, Ισπανία, Ιταλία, Κάτω Χώρες, Λουξεμβούργο, Πορτογαλία και Φινλανδία.
Εγκαινιάζεται η «Συνέλευση για το μέλλον της Ευρώπης», με 105 μέλη τα οποία εκπροσωπούσαν τις εθνικές κυβερνήσεις και τα κοινοβούλια στα κράτη μέλη και τις χώρες εν αναμονή ένταξης στην ΕΕ, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.
- 2003: Η Συνέλευση έληξε και υπέβαλε το προσχέδιο της «συνταγματικής συνθήκης» στους ηγέτες της ΕΕ. Οι κυβερνήσεις των κρατών μελών άρχισαν διαπραγματεύσεις σχετικά με τις προτάσεις.
- 2004: Δέκα νέες χώρες εντάχθηκαν στην ΕΕ, συμπεριλαμβανομένων οκτώ από τη Ανατολική και Κεντρική Ευρώπη. Πρόκειται για τις ακόλουθες : Εσθονία, Κύπρος, Λετονία, Λιθουανία, Μάλτα, Ουγγαρία, Πολωνία, Σλοβακία, Σλοβενία και Τσεχική Δημοκρατία.
Οι ηγέτες της ΕΕ κατέληξαν σε συμφωνία σχετικά με τη συνταγματική συνθήκη, η οποία ένωσε όλες τις προηγούμενες συνθήκες της ΕΕ σε ένα έγγραφο και εισήγαγε αλλαγές στον τρόπο λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι ηγέτες της ΕΕ υποστήριξαν ότι οι αλλαγές αυτές είναι αναγκαίες για την εξασφάλιση της συνέχισης της αποτελεσματικής λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά τη διεύρυνσή της.
Δόθηκε στα κράτη μέλη προθεσμία δύο ετών για την κύρωση της Συνταγματικής Συνθήκης. Όπως όλες οι συνθήκες της ΕΕ, μπορεί να τεθεί σε ισχύ μόνο όταν την κυρώσουν και τα 25 κράτη μέλη.
- 2005: Διεξήχθησαν δημοψηφίσματα σχετικά με τη συνταγματική συνθήκη σε τέσσερις χώρες: το Λουξεμβούργο και η Ισπανία ψήφισαν υπέρ, εντούτοις η Γαλλία και οι Κάτω Χώρες ψήφισαν κατά. Οι ηγέτες της ΕΕ όρισαν μια «προθεσμία σκέψης» προκειμένου να εξετάσουν ποιος είναι ο καλύτερος τρόπος να προχωρήσουν, λαμβάνοντας υπόψη τις αρνητικές ψήφους.

2006: Μέχρι τον Ιούνιο του 2006, 15 από τα 25 κράτη της ΕΕ κύρωσαν τη συνθήκη. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο συμφώνησε σε χρονοδιάγραμμα προκειμένου να αποφασιστεί τι θα γίνει στο εξής. Καλεί:

- τους ηγέτες της ΕΕ να υιοθετήσουν μια πολιτική δήλωση στην οποία θα προσδιορίζουν τις αξίες και τις φιλοδοξίες της Ευρώπης και θα επιβεβαιώνουν την κοινή τους δέσμευση να τις υλοποιήσουν, σε μια τελετή για τον εορτασμό της 50^{ης} επετείου από την ίδρυση της ΕΕ στις 25 Μαρτίου 2007.
- τη Γερμανία, η οποία θα αναλάβει την Προεδρία της Ένωσης κατά το πρώτο εξάμηνο του 2007, να υποβάλει έκθεση στους ηγέτες της ΕΕ στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο τον Ιούνιο, στην οποία θα αξιολογεί την πρόοδο των συνομιλιών σχετικά με τη συνταγματική συνθήκη και θα διερευνά πιθανές λύσεις για το μέλλον.
- μέχρι το τέλος του 2008 να ληφθεί η τελική απόφαση σχετικά με τις ενέργειες που πρέπει να πραγματοποιηθούν.